

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 48. Sessio XXV. & postrema, seu nona sub Pio IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæcul. XVI.

A.C. 1563.

§. XLVIII.

Sessio XXV. & postrema, seu nona
sub Pio IV.Labb. Col-
lect. Conc.

tom. 14.

pag. 893.

Es p. 1659.

Pallav. l. 5.

num. 4.

Rayn. n. 209.

Eadem die secunda Decembris faustum deferebatur nuntium, quod summus Pontifex non modo mortis periculum eluctatus fuerit, sed etiam magis firma, quam ante ægrotudinem suam, valetudine fruatur. Altera die ipsemet. Papa transmissis literis idem confirmabat, hæcque occasione usus, denuo Patres rogabat, ut prompte Synodum finire satagerent. Adhuc eius votis prosper rei successus, quippe die tertia Decembris habebatur vigesima quinta Sessio, quæ a Concilii initio postrema, sub Pii IV. autem Pontificatu nona fuit: ubi Patribus pro more in Ecclesia congregatis, peractisque solitis solemnibus Sacrum celebrabatur a Zambeccaro Sulmonensi Episcopo: Hieronymus vero Ragazzonus Venetus Nazianzenus Episcopus, ac tum Famagustanus Coadjutor latinam habebat orationem in hæc Psalmi quadragesimi octavi verba: *Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite omnes, qui habitatis terram.* In quibus verbis omnes Nationes invitabat, ut considerent faustum hunc diem, in quo Templum Dei restauratur, atque navigium post tam diuturnam, ac horrendam

dam tempestatem ad portum venit: Sæcul. XVI.
A.C. 1563.
 „Major meæ. aiebat, lætitiæ causâ fuisset,
 „si Protestantés una ad magni hujus
 „operis felicitatem venire voluissent; ve-
 „rum id certe Patrum, aut Synodi culpa
 „non accidit, quippe ad Concilium ce-
 „lebrandum electa est illa urbs in fau-
 „cibus Germaniæ, in ipso limine do-
 „mus ipsorum posita, & quidem sine
 „ullo præsidio, ne qua suspicio loci mi-
 „nus liberi eis daretur, nec minus eo
 „invitati sunt data fide publica, imo
 „exspectati, & rogati fuere: insuper il-
 „lorum absentium animabus consultum,
 „explicata fide Catholica, & discipli-
 „na Ecclesiastica per reformationis ar-
 „ticulos restituta. His dictis refere-
 „bat omnia dogmata in Concilio facta,
 „necnon abusus e ritibus sacris sublato;
 „si nulla alia causâ convocandi Conci-
 „lium fuisset, vel hoc solo nomine id di-
 „cebat faciendum, ut furtiva, & clan-
 „destina matrimonia prohiberentur:
 „progressus inde ad ea, quæ pro refor-
 „matione constituta sunt, ostendit in sin-
 „gulis utilitatem publicam, quam ex
 „hisce decretis Ecclesia esset perceptura:
 „insuper adjungebat, quod in superiori-
 „bus Conciliis actum sæpe fuerit de fide
 „explicanda, moribusque corrigendis,
 „at nunquam in ulla Synodo diligentius,
 „atque distinctius, quam in Tridentina,

Sæcul. XVI. cum ibi argumenta, & rationes hære-
A C. 1563. ticorum pertractatæ fuerint, & nonnullæ
 tribus, quatuorve vicibus discussæ, ubi
 id summa sæpe contentione, ac æstu fie-
 bat, non quod inter ipsos Patres esset
 animorum discordia, vel dissensio, quæ
 inter idem sentientes, idemque spectan-
 tes nulla esse poterat: sed id ipsum fie-
 bat ad veritatem sincere explicandam,
 atque ita illustrandam, ut adversario-
 rum etiam absentium saluti non minus
 provideretur, quam si adfuissent: hor-
 tatus denique est omnes Patres, ut dein,
 ubi ad Diæceses rediissent, decreta for-
 tititer exequerentur, necnon Deo pri-
 mas gratias agerent, ac Pio IV. Pon-
 tifici, qui nec curæ, nec labori, nec
 sumptibus pepercit, ut tam sanctum
 opus ad felicem exitum deduceret, cum
 & missi sunt ad Protestantium nationes,
 atque provincias Nuntii, & Legati Tri-
 dentum: excitati Principes, ut illinc
 Oratores mitterent, nec ullis quoque
 sumptibus parceretur ad Concilii am-
 plitudinem, ac libertatem tuendam:
 postea Legatos laudavit, quod Synodi
 Duces, ac Moderatores extitissent, &
 nominatim Cardinalem Moronum am-
 plis elogiis honorabat; omnibus tan-
 dem Patribus gratulabatur gloriam,
 apud posteros sibi conciliatam, necnon
 immen-

immensum gaudium, quo gloriose red-
euntes suos populos recreabunt.

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

§. XLIX.

Decretum primum de Purgatorio.

Cum Catholica Ecclesia, Spiritu san-
cto edocta, ex sacris literis, &
antiqua Patrum traditione in sacris
Conciliis, & novissime in hac Oecu-
menica Synodo, docuerit Purgatorium
esse, animasque ibi detentas fidelium
suffragiis, potissimum vero acceptabili
altaris sacrificio juvari; præcipit sancta
Synodus Episcopis, ut sanam de pur-
gatorio doctrinam, a sanctis Patribus,
& sacris Conciliis traditam, a Christi
fidelibus credi, teneri, doceri, & ubi-
que prædicari diligenter studeant: apud
rudem vero plebem difficiliore, ac
subtiliores quæstiones, quæque ad
ædificationem non faciunt, & ex qui-
bus plerumque nulla fit pietatis acces-
sio, a popularibus Concionibus seclu-
dantur: incerta item, vel quæ specie
falsi laborant, evulgari, ac tractari
non permittant: ea vero, quæ ad cu-
riositatem quamdam, aut superstitio-
nem spectant, vel turpe lucrum sa-
piunt, tanquam scandala, & fidelium
offendicula prohibeant: curent autem
Episcopi, ut fidelium vivorum suffra-
gia, Missarum scilicet sacrificia, Ora-
tiones,

*Labb. coll.
Conc. l. e.
Pallav. l. c.*

F 5

tiones,